

Yttrande angående

Planering för boenden för äldre i Stockholms stad

Det är viktigt att pensionärer kan välja sin bostad i närområdet och att ett tillräckligt utbud av olika boendeformer finns, såväl heldygnsomsorg, som korttidsvård, demensboende och servicehus och de nya formerna seniorhotell och det kommande trygghetsboende. De flesta som väljer ett nytt boende vill ha det i sin invanda miljö, där anhöriga finns och där miljön är känd. Den valfrihet som nu nämns att kunna flytta till boenden i andra stadsdelar eller kommuner utnyttjas troligen mest till att just komma nära sina anhöriga.

När det gäller servicehusens framtid vill äldreförvaltningen avvakta äldredelegationens slutbetänkande. Så sent som under valrörelsen framhöll alla partier i kör att inga servicehus ytterligare skulle läggas ner. Vart tog det löftet vägen? Nya prognoser, som Solvings, pekar på minskat behov av äldreboende och politikerna är snara att godta matematiken. Vi vill gärna framhålla att fördelningen mellan olika typer av ”äldreboenden” och även doktrinen om eget boende, är ett kommunicerande kär! Får folk reda på att det är svårt komma in på ett vanligt servicehus, så söker de inte. Det finns i området äldre med stort vårdbehov och som sökt till servicehus, men fått avslag fyra gånger! Dom söker inte längre boende i samhällets regi. Och då har naturligtvis behovet minskat...

Hur mycket vet den genomsnittlige medborgaren eller pensionären om alla olika former av äldreboenden som finns? Vi kan räkna upp: servicehus, äldreboende, heldygnsomsorg, ålderdomshem, demensboende, korttidsboende, seniorhotell, profilboende och snart även trygghetsboende. Och flera finns säkert också, prydligt klassade i biståndsbedömningen, men föga transparenta och förståeliga för den med behov av annat boende än egna hemmet. Boende för äldre har blivit ett område för experter och konsulter, med föga inflytande för dem som berörs.

Självklart ska, som föreslås, staden upplåta mark och planera för äldreboenden också i nya stadsdelar.

Beträffande förslagen per region vill vi kraftigt understryka meningen att Rinkeby äldreboende måste finns kvar långsiktigt. Detta måste även betyda att olika former av äldreboende finns kvar i Rinkeby, även om omdisponeringar och renoveringar av lokaler sker.

Kista servicehus föreslås utredas för en ombyggnad av delar till heldygnsomsorg ”för att möta den ökande efterfrågan i regionen”. Uppenbarligen ser man regionen som Järvafältet och Västerort. Vi är inte säkra på att dessa förslag är bra ur medborgarnas perspektiv. Kista servicehus har varit ”juvelen i kronan”, men på senare år haft mängder av tomma lägenheter då dörren till ”komma in på servicehus” smällt igen ordentligt. Kanske har många Kistabor tänkt sig ett boende på Kista servicehus som pensionärer? Där blir nu regionens heldygnsomsorg parkerad.

Kvarboendeprincipen ska alltså gälla och den enskilde ska så långt möjligt få det stöd som behövs i det aktuella boendet. Hemtjänsten har utvecklats till att klara av mycket omfattande omvårdnadsbehov. En erfarenhet vi gärna bekräftar. Ytterligare utbyggnad med nya tjänster och kompetenser kan göra kvarboendet lättare och bättre. En utvecklingspotential som staden bör undersöka, utveckla och skaffa kunskaper om.

Valfrihetssystemet ska genomföra centrala upphandlingar med målet att samtliga vård- och omsorgsboenden, exklusive servicehus, som drivs i egen regi. Vi tycker att denna målsättning är felaktig och vänder upp och ner på flera fungerande verksamheter. T ex bör Kista äldreboende finnas kvar i kommunens regi. Hur ska man annars kunna bedöma utvecklingen med egna jämförelser av kostnader, kvalitet och bemanning? Insynen minskar också i privat drivna verksamheter.

Rinkeby-Kista pensionärsråd, SPR, Kista 2008-12-29